

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. F. G. a spol.**, pre trestný čin poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 a iné, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30 T 31/2010, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 11. mája 2011 v Bratislave návrh poškodeného MUDr. D. B. na odňatie a prikázanie veci a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného JUDr. F. G. a spol. vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30 T 31/2010, sa Okresnému súdu Trnava **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Na obvineného JUDr. F. G. a spol. bola 20. apríla 2010 podaná na Okresný súd Trnava obžaloba pre trestný čin poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 a iné na skutkovom základe uvedenom v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry v Trnave z 9. apríla 2010, sp. zn. 2 Pv 221/03.

Trestná vec obžalovaného JUDr. F. G. a spol. bola elektronickou podateľňou pridelená na prejednanie a rozhodnutie samosudcovi Okresného súdu Trnava JUDr. P. P., PhD.

Dňa 3. mája 2011 samosudca JUDr. P. P. predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spisový materiál Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30 T 31/2010, spolu s podaním

poškodeného MUDr. D. B. z 3. marca 2011, ktoré okresný súd podľa jeho obsahu posúdil ako návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

V podaní z 3. marca 2011, označenom ako „*Žiadosť o vylúčenie Okresného súdu v Trnave z konania v tejto veci*“ poškodený MUDr. D. B. (ďalej tiež „poškodený“) dôvodil tým, že „*konanie 30 T 31/2010 je brutálne marené a päť pojednávani neprinieslo žiaden progres a sudca sa bráni zaradeniu všetkých páchatel'ov medzi obvinených, hoci ich spolupáchatel'stvo má jasne doložené listinnými dôkazmi.*“ V podaní poškodený ďalej uvádza, že od roku 1999 sa domáha na Okresnom súde Trnava v občianskoprávnom konaní náhrady škody spôsobenej konaním obžalovaných JUDr. F. G. a spol., že súd o jeho žalobe rozhodol až po dvanástich rokoch a že tento rozsudok on považuje v piatich častiach za protizákonný. Podľa jeho názoru Okresný súd Trnava od roku 1999 neustále porušuje jeho práva, ignoruje nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva. Sudcov Okresného súdu Trnava označil za „*organizovanú skupinu zločincov, ktorí chránia zločincov a perzekuuju poškodených, ktorí sa domáhajú náhrady škody.*“ Poukázal tiež na skutočnosť, že sudca JUDr. P. P. „*zjavne dobre komunikuje s JUDr. J. C., ktorý je spolupáchatel'om vo veci 30 T 31/2010, pritom sa hrá na advokáta obžalovaných a nechodí na pojednávania.*“ Z týchto dôvodov navrhol trestnú vec odňať Okresnému súde Trnava a prikázať ju Okresnému súde Pezinok, resp. Okresnému súde Dunajská Streda.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade návrhu poškodeného MUDr. D. B. preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že jeho návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku je nutné vnímať predovšetkým v kontexte s čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, pričom príslušnosť súdu ustanoví zákon. Zákon stanovil túto príslušnosť výslovne tak, že je zásadne daná a postup, ktorým je vec odňatá a prikázaná inému súdu, je preto nutné chápať ako postup neštandardný a celkom výnimočný.

Na prelomenie ústavnej zásady garantovanej čl. 48 ods. 1 ústavy postupom podľa § 23 ods. 1 Tr. por. sa vyžaduje existencia dôležitých dôvodov, ktoré ale Trestný poriadok bližšie nedefinuje. Konštantná judikatúra zahŕňa pod pojem „dôležité dôvody“ také dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich základných zásad trestného konania. Pri dodržaní týchto zásad môže ísť aj o dôvody procesnej ekonomie (hospodárnosti) v konkrétnej veci (*uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2000, sp. zn. 4 Tz 12/2000, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ročník 2000, zväzok 6, str. 7*).

Za dôležitý dôvod v zmysle citovaného ustanovenia podľa ustálenej súdnej praxe treba považovať aj zistenie takých skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybnosti o nezáujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania. Na také rozhodnutie ale nepostačuje, ak sú dané dôvody uvedené v § 31 Tr. por. na vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania len niektorých sudcov príslušného súdu z konania.

Tieto dôležité dôvody pritom musia objektívne jestvovať. Nepostačuje len subjektívny a žiadnymi dôkazmi nepodložený pocit procesnej strany o ich danosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v minulosti už viackrát prízvukoval, že nespokojnosť procesnej strany s postupom súdu v konaní alebo s dĺžkou trestného konania nepredstavujú také dôležité dôvody, ktoré má na mysli ustanovenie § 23 ods. 1 Tr. por.

Z obsahu podania poškodeného MUDr. D. B. je zrejmé, že tento vyjadruje svoju nespokojnosť práve s dĺžkou trestného konania a s procesným postupom vec prejednávajúceho sudcu okresného súdu, ktorý podľa neho „umožňuje obštrukcie zo strany kriminálnikov“. V predmetnej trestnej veci ale poškodený MUDr. D. B. výslovne nenamietal jeho zaujatosť a neuviedol ani žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho, alebo nezákonného postupu sudcu pri rozhodovaní v tejto veci, s výnimkou námietok proti procesnému postupu sú v konaní, na ktoré súd v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. neprihliada.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že dôvody uvádzané poškodeným MUDr. D. B. nie sú dôležité dôvody, ktoré by odôvodňovali postup v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., a keďže tieto nevyplývali ani z obsahu spisového materiálu, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku.

Uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. mája 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková